

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 24. 07. 1999 Časová verzia predpisu účinná od: 1. 10. 2012 do: 31. 12. 2021

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

184

ZÁKON

z 10. júla 1999

o používaní jazykov národnostných menšín

Národná rada Slovenskej republiky, vychádzajúc z Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohôd, ktorými je Slovenská republika viazaná, rešpektujúc ochranu a rozvoj základných práv a slobôd občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, prihliadajúc na doteraz existujúce platné zákony upravujúce používanie jazykov národnostných menšín, uznávajúc a oceňujúc význam materinských jazykov občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, ako prejav kultúrneho bohatstva štátu, majúc na zreteli vytvorenie demokratickej, tolerantnej a prosperujúcej spoločnosti v podmienkach integrujúceho sa Európskeho spoločenstva, uvedomujúc si, že slovenský jazyk je štátnym jazykom Slovenskej republiky a je žiadateľné ustanoviť používanie jazykov občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, uzniesla sa na tomto zákone:

§ 1

(1) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo okrem štátneho jazyka¹⁾ používať jazyk národnostnej menšiny (ďalej len „jazyk menšiny“). Účelom tohto zákona je ustanoviť v nadväznosti na medzinárodné dohody, ktorými je Slovenská republika viazaná, a osobitné zákony²⁾ pravidlá používania jazyka menšiny v úradnom styku a v oblastiach upravených týmto zákonom.

(2) Jazykom menšiny sa na účely tohto zákona rozumie kodifikovaný alebo štandardizovaný jazyk tradične používaný na území Slovenskej republiky jej občanmi patriacimi k národnostnej menšine, ktorý je odlišný od štátneho jazyka; jazykom menšiny je bulharský jazyk, český jazyk, chorvátsky jazyk, maďarský jazyk, nemecký jazyk, poľský jazyk, rómsky jazyk, rusínsky jazyk a ukrajinský jazyk.

§ 2

Používanie jazyka menšiny v úradnom styku

(1) Ak občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine a majú trvalý pobyt v danej obci, tvoria podľa dvoch po sebe nasledujúcich sčítaniach obyvateľov v obci najmenej 15 % obyvateľov, majú právo v tejto obci používať v úradnom styku jazyk menšiny.

(2) Zoznam obcí podľa odseku 1, ako aj zoznam označení obcí podľa odseku 1 v jazykoch menšín ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo v obci^{2a)} podľa odseku 1 komunikovať v ústnom a písomnom styku pred orgánom miestnej štátnej správy, orgánom územnej samosprávy a územnou samosprávou zriadenou právnickou osobou (ďalej len „orgán verejnej správy“) vrátane predkladania písomných listín a dôkazov aj v jazyku menšiny a orgán verejnej správy poskytne odpoveď na podanie napísané v jazyku menšiny okrem štátneho jazyka aj v jazyku menšiny s výnimkou vydávania verejných listín, pričom táto výnimka sa netýka verejných listín podľa odsekov 4 a 5. V pochybnostiach je rozhodujúce znenie odpovede orgánu verejnej správy v štátnom jazyku. Orgán verejnej správy vytvorí podmienky na uplatnenie práva podľa prvej vety adekvátnym spôsobom, pričom si môže určiť časový priestor na vybavovanie vecí v jazyku národnostnej menšiny. Orgán verejnej správy zabezpečí informáciu o možnostiach používania jazyka menšiny v sídle orgánu verejnej správy na viditeľnom mieste.

(4) Rozhodnutie orgánu verejnej správy v správnom konaní³⁾ v obci podľa odseku 1 sa v prípade, ak sa konanie začalo podaním v jazyku menšiny alebo na požiadanie, vydáva okrem štátneho jazyka v rovnopise aj v jazyku menšiny. V pochybnostiach je rozhodujúci text rozhodnutia v štátnom jazyku.

(5) Rodný list, sobášny list, úmrtný list, povolenia, oprávnenia, potvrdenia, vyjadrenia a vyhlásenia v obci podľa odseku 1 sa na požiadanie vydávajú dvojazyčne, a to v štátnom jazyku a v jazyku menšiny. V pochybnostiach je rozhodujúci text verejnej listiny v štátnom jazyku.

(6) Označenie orgánu verejnej správy umiestnené na budovách sa v obci podľa odseku 1 uvádza popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

(7) Orgán verejnej správy v obci podľa odseku 1 poskytuje občanom úradné formuláre vydané v rozsahu jeho pôsobnosti na požiadanie dvojazyčne, a to v štátnom jazyku a v jazyku menšiny.

(8) Občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, môžu v úradnom styku v obci, ktorá nespĺňa podmienky podľa odseku 1, pri ústnej komunikácii používať jazyk menšiny, ak s tým zamestnanec orgánu verejnej správy a osoby zúčastnené na konaní súhlasia.

(9) Používanie českého jazyka v úradnom styku upravuje osobitný zákon.^{3a)}

§ 3

(1) Rokovanie orgánu verejnej správy v obci podľa § 2 ods. 1 sa môže uskutočňovať aj v jazyku menšiny, ak s tým súhlasia všetci prítomní.

(2) Poslanec obecného zastupiteľstva v obci podľa § 2 ods. 1 má právo používať na rokovaní tohto orgánu jazyk menšiny. Ostatní účastníci rokovania obecného zastupiteľstva môžu používať jazyk menšiny, ak s tým súhlasia všetci prítomní poslanci obecného zastupiteľstva a starosta obce. Tlmočenie zabezpečí obec.

(3) Kronika obce podľa § 2 ods. 1 sa môže viesť aj v jazyku menšiny.

(4) Úradná agenda, najmä zápisnice, uznesenia, štatistiky, evidencie, bilancie, informácie určené pre verejnosť a agenda cirkví a náboženských spoločností určená pre verejnosť okrem matriky, sa v obci podľa § 2 ods. 1 môže viesť popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

§ 4

Označenia v jazyku menšiny

(1) V obci podľa § 2 ods. 1 sa popri názve obce v štátnom jazyku uvádza aj označenie obce v jazyku menšiny, a to na dopravných značkách označujúcich začiatok obce a koniec obce,

budovách orgánov verejnej správy alebo rozhodnutiach vydaných v jazyku menšiny, ak je takéto označenie uvedené v nariadení vlády podľa § 2 ods. 2.

(2) Dopravné značky s označením obce v jazyku menšiny sa umiestňujú v obci podľa § 2 ods. 1 pod dopravnými značkami s názvom obce, ktorý sa uvádza vždy v štátnom jazyku. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom dopravnú značku na účely informatívneho označovania obcí v jazykoch menšín, ktorá sa bude odlišovať od dopravnej značky s názvom obce.

(3) Označenie obce v jazyku menšiny sa v obci podľa § 2 ods. 1 môže uvádzať aj pri označení železničnej stanice, autobusovej stanice, letiska a prístavu. Označenie obce v jazyku menšiny sa zobrazuje pod názvom v štátnom jazyku s rovnakým alebo menším typom písma.

(4) Obec podľa § 2 ods. 1 môže na svojom území označovať ulice a iné miestne geografické značenia aj v jazyku menšiny.

(5) V odborných publikáciách, v tlači a iných prostriedkoch masovej komunikácie a v úradnej činnosti orgánov verejnej správy, ak sa v nich používa jazyk menšiny, sa popri štandardizovaných geografických názvoch^{3b)} môžu uvádzať aj označenia geografických objektov, ktoré sú vžitú a zaužívané v jazyku menšiny, aj v jazyku menšiny.

(6) V obci podľa § 2 ods. 1 sa informácie týkajúce sa ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti alebo majetku občanov Slovenskej republiky uvádzajú na miestach prístupných pre verejnosť popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny. Všetky nápisy a oznamy určené na informovanie verejnosti, najmä v predajniach, na športoviskách, v reštauračných zariadeniach, na uliciach, pri cestách a nad nimi, na letiskách, autobusových staniciach a železničných staniciach, sa môžu uvádzať aj v jazyku menšiny.

(7) Nápisy na pamätníkoch, pomníkoch a pamätných tabuliach sa môžu uvádzať popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

(8) Orgán verejnej správy v rámci svojej pôsobnosti v obci podľa § 2 ods. 1 zabezpečuje na požiadanie informácie o všeobecne záväzných právnych predpisoch popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny. Obec podľa § 2 ods. 1 môže vydávať všeobecne záväzné nariadenia v rámci svojej pôsobnosti popri znení v štátnom jazyku aj v jazyku menšiny; v takomto prípade je rozhodujúce znenie v štátnom jazyku.

§ 4a

Miestne referendum o zmene označenia obce

(1) Obec podľa § 2 ods. 1 môže formou hlasovania svojich obyvateľov rozhodnúť o zmene označenia obce v jazyku menšiny uvedenej v nariadení vlády Slovenskej republiky.

(2) Na miestne referendum o zmene označenia obce sa vzťahuje osobitný zákon.^{3c)}

§ 5

(1) Právo používať jazyk menšiny v konaní pred súdmi a v iných oblastiach upravujú aj osobitné zákony.²⁾

(2) Ustanovenie § 2 ods. 1 sa nevzťahuje na oblasť predškolskej výchovy, základných škôl, stredných škôl a kultúry. Používanie jazyka menšiny v týchto oblastiach upravujú osobitné zákony.⁴⁾

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, môže pri komunikácii s personálom zdravotníckych zariadení a zariadení sociálnych služieb alebo zariadení

sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v obci podľa § 2 ods. 1 používať jazyk menšiny. Zdravotnícke zariadenie alebo zariadenie sociálnych služieb alebo zariadenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa predchádzajúcej vety umožní používanie jazyka menšiny podľa tohto zákona a osobitných zákonov, ak to podmienky daného zariadenia dovoľujú.

§ 5a

Informovanie verejnosti v jazyku menšiny

(1) Oznamy určené na informovanie verejnosti prostredníctvom miestneho rozhlasu alebo prostredníctvom iných technických zariadení sa v obci podľa § 2 ods. 1 môžu zverejňovať popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

(2) Obec podľa § 2 ods. 1 zverejňuje dôležité informácie uvedené na úradnej tabuli obce, na webovom sídle obce a vo vydávanej periodickej tlači,⁵⁾ popri štátnom jazyku aj v jazyku menšiny, a to:

- a) informácie o zložení a právomoci orgánov samosprávy obce,
- b) prehľad právnych predpisov, pokynov, inštrukcií, výkladových stanovísk, podľa ktorých obec koná a rozhoduje alebo ktoré upravujú práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb vo vzťahu k obci,
- c) miesto, čas a spôsob, akým je možné získavať informácie a informácie o tom, kde môžu podať fyzické osoby alebo právnické osoby žiadosť, návrh, podnet, sťažnosť alebo iné podanie,
- d) postup, ktorý musí obec dodržiavať pri vybavovaní všetkých žiadostí, návrhov a iných podaní, vrátane príslušných lehôt, ktoré je potrebné dodržať,
- e) sadzobník správnych poplatkov,⁶⁾ ktoré obec vyberá za úkony a konania správnych orgánov, a sadzobník úhrad za prístupňovanie informácií,
- f) informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami a nakladaní s majetkom obce.

(3) Príležitostné tlačoviny určené pre verejnosť na kultúrne účely, katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín, divadiel, koncertov a ostatných kultúrnych podujatí sa v obci podľa § 2 ods. 1 môžu vydávať v jazyku menšiny, pričom základné informácie musia byť uvedené aj v štátnom jazyku.

§ 5b

Občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, majú právo rozširovať a prijímať informácie v jazyku menšiny prostredníctvom Rozhlasu a televízie Slovenska. Regionálne a lokálne vysielanie televíznej programovej služby alebo rozhlasovej programovej služby v jazykoch menšín sa realizuje za podmienok upravených osobitnými zákonmi.⁷⁾

§ 7

(1) Orgán verejnej správy a jeho zamestnanci sú povinní používať v úradnom styku štátny jazyk a za podmienok ustanovených týmto zákonom a osobitnými zákonmi používajú aj jazyk menšiny. Orgán verejnej správy a jeho zamestnanci nie sú povinní ovládať jazyk menšiny.

(2) Orgán verejnej správy v obci podľa § 2 ods. 1 je povinný vytvárať podmienky na používanie jazyka menšiny podľa tohto zákona a osobitných zákonov.

(3) V obci podľa § 2 ods. 1 sa v obecnej polícii môže v služobnom styku používať okrem štátneho jazyka aj jazyk menšiny, ak s tým prítomní súhlasia.

(4) Ak príslušníci ozbrojených síl Slovenskej republiky, ozbrojených bezpečnostných zborov,

iných ozbrojených zborov, Hasičského a záchranného zboru a obecnej polície ovládajú jazyk menšiny, v obci podľa § 2 ods. 1 môžu používať jazyk menšiny pri komunikácii s občanmi Slovenskej republiky, ktorí patria k národnostnej menšine.

§ 7a

(1) Úrad vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad vlády“) poskytuje odbornú a metodickú pomoc orgánom verejnej správy a organizačným zložkám bezpečnostných a záchranných zborov pri vykonávaní tohto zákona.

(2) Úrad vlády predkladá vláde Slovenskej republiky raz za dva roky správu o stave používania jazykov menšín na území Slovenskej republiky. K správe podľa prvej vety pred jej predložením zaujme stanovisko Rada vlády pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť.

(3) Na účel podľa odseku 2 je úrad vlády oprávnený vyžadovať od orgánov verejnej správy informácie a písomné podklady o používaní jazyka menšín v oblasti ich pôsobnosti.

(4) Prvú správu podľa odseku 2 predloží úrad vlády do 31. decembra 2012.

§ 7b

Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku používania jazykov menšín sa dopustí orgán verejnej správy, ktorý v obci podľa § 2 ods. 1

- a) neumožní občanovi Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, komunikovať v ústnom a písomnom styku v jazyku menšiny alebo ho o takejto možnosti neinformuje (§ 2 ods. 3),
- b) na požiadanie občana Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, nevydá rovnopis rozhodnutia a rodný list, sobášny list alebo úmrtný list aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 4 a 5),
- c) nezabezpečí svoje označenie na budove, v ktorej sídli, aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 6),
- d) neposkytne na požiadanie úradný formulár vydaný v rozsahu jeho pôsobnosti aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 7),
- e) nezabezpečí na svojom území označenie obce v jazyku menšiny vo svojej pôsobnosti v prípadoch ustanovených v § 4 ods. 1,
- f) nezabezpečí uvedenie informácií, nápisov a oznamov vo svojej pôsobnosti podľa § 4 ods. 6 prvej vety,
- g) nezabezpečí na požiadanie informácie o všeobecne záväzných právnych predpisoch aj v jazyku menšiny (§ 4 ods. 8),
- h) neposkytne úradu vlády informácie a písomné podklady podľa § 7a ods. 3.

(2) Správneho deliktu na úseku používania jazykov menšín sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá neuvedie nápis alebo oznam podľa § 4 ods. 6 aj v jazyku menšiny, ak ide o nápis alebo oznam obsahujúci informáciu týkajúcu sa ohrozenia života, zdravia, majetku alebo bezpečnosti občanov Slovenskej republiky.

(3) Správne delikty podľa odsekov 1 a 2 prejednáva úrad vlády.

(4) Ak úrad vlády zistí porušenie povinnosti, ktoré je správnym deliktom podľa odsekov 1 a 2 a ani po písomnom upozornení nedôjde v ním určenej lehote k náprave zistených nedostatkov, môže úrad vlády uložiť pokutu od 50 eur do 2 500 eur. Na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.⁹⁾

(5) Pri ukladaní pokuty sa prihliadne na závažnosť správneho deliktu, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na čas trvania a opakovanie protiprávneho konania. Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, kedy sa úrad vlády dozvedel o správnom delikte, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, kedy došlo k jeho spáchaníu.

(6) Výnos pokút uložených podľa tohto zákona je príjmom štátneho rozpočtu.

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 7c

(1) V § 2 ods. 1 sa pod dvomi po sebe nasledujúcimi sčítaniami obyvateľov rozumejú sčítania obyvateľov, ktorých výsledky boli vyhlásené po 1. júli 2011.

(2) Ustanovenie § 2 ods. 1 sa nevzťahuje na tie obce, ktoré sú uvedené v nariadení vlády Slovenskej republiky podľa § 2 ods. 2 platného a účinného k 1. júlu 2011, pričom tieto obce právo používať jazyk národnostnej menšiny stratia, ak podľa výsledkov troch po sebe nasledujúcich sčítaní obyvateľov po 1. júli 2011 občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine a majú trvalý pobyt v danej obci, ani jedenkrát netvorí v obci najmenej 15 % obyvateľov.

(3) Podľa ustanovení § 2 ods. 5 možno požadovať vydávanie dvojjazyčných rodných listov, sobášnych listov, úmrtných listov, povolení, oprávnení, vyjadrení a vyhlásení od 30. júna 2012.

(4) Ustanovenie § 2 ods. 6 sa nepoužije, ak sa označenie orgánu verejnej správy v jazyku menšiny zhoduje s názvom v štátnom jazyku.

(5) Ustanovenia § 4 ods. 1 až 3 sa nepoužijú, ak sa označenie obce v jazyku menšiny zhoduje s názvom v štátnom jazyku.

§ 7d

Orgány verejnej správy sú povinné vykonať opatrenia na zabezpečenie súladu s ustanoveniami § 2 ods. 4 až 7 a § 4 ods. 1 do 30. júna 2012.

§ 7e

Správne delikty podľa § 7b ods. 1 a 2, ktoré neboli právoplatne prejednané do 30. septembra 2012, prejedná podľa tohto zákona úrad vlády.

§ 8

Zrušuje sa § 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

§ 8a

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z.

§ 9

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 1999.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

- 1) § 1 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.
- 2) Napríklad Rámcový dohovor na ochranu národnostných menšín (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 160/1998 Z. z.), Európska charta regionálnych alebo menšinových jazykov (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 588/2001 Z. z.), § 18 Občianskeho súdneho poriadku, § 2 Trestného poriadku, § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností, § 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, § 2 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení zákona č. 13/2006 Z. z., § 16 a § 19 ods. 3 a 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 8 zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel, § 6 ods. 5 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 2a) § 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
§ 1a ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov.
§ 2 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 401/1990 Zb. o meste Košice v znení neskorších predpisov.
- 3) Napríklad zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.
- 3a) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
3aa) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.
- 3b) § 18 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii v znení neskorších predpisov.
- 3c) § 11a zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.
- 4) Napríklad zákon č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
- 5) § 2 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon).
- 6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.
- 7) Napríklad zákon č. 532/2010 Z. z., zákon č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) v znení neskorších predpisov.
- 9) Zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.

